

Hellen Rinell
Mjösjö Pensionat
H ä l l e s j ö .

Göteborg den 27 juli 1951.

Min eneste Lillasyster!

Så innerligt vill jag gratulera dej ovanuppå din födelsedag, den 53:dje!
Det är allt bra roligt att ha dej i detta land på denna dag. Och nu väntar vi bara på lille Oscar. Kanske gör du det också?
Gud signe dej med god hälsa och mycken kraft - andlig och fysisk!
Vi översänder till dej en liten födelsedagsgåva, som vi hoppas att du må få någon hjälp av. Hon passar dock inte i Hällesjö. Det är ett fint fruntimmer ska du tro. Hon håller helst till på västkusten. Du kanske minns att faster Fina brukade kalla sej själv för "hjälpustru" då hon var borta och hjälpte folk med diverse jobb.
Så skall du ha tack för kortbrev av den 19 ds, som kom till mej den 21. Det var ju tur det, för på min födelsedag bar dom inte ut någon post. Och om dom försökt sej på det, så var jag inte hemma. Tack ska du ha för lyckönskningarna. Och "min framtidsdag" är ljus och lång" sjunger jag som sagt själv. Det blir vackrast så. Den 22 på morron kl. 8.15 hade jag stämt möte med Alma Gustafsson, som hjälper Alma Pettersson, vi Kopparmärra. Och därifrån tog vi oss till Annebergs-bussen. På Torpet välkomnades vi med frukost. Och sedan hade vi en härlig dag där. Det var den verkliga sommardagen. Vi låg ute i trädgården i flickornas stolar större delen av dan. Och Alma sa: "Det här var den härligaste dagen i mitt liv! Det var så roligt att flicorna bjöd ut henne. Den 1 aug. kommer Alma P. hem igen och då är det slut med hennes härliga dagar.
I fredags ringde Ida Gustafsson och bad mej komma den vägen och dricka kaffe. Ska du ha främmande, frågade jag. Nej då, men jag är tvungen att få tala med en kärring!!! Varpå jag for dit. Det är fantastiskt vad Ida är kry nu. Hon har nyss varit i Nerike någon vecka och hälsat på sin syster som är 88 år. Hon höll på att baka och härja när Ida kom. Då du! I lördags var jag hos Frida, som då fyllde 62 år. Där var Börjessons och Anna och Lyddan och Henry m. familj och Fridas släktingar och några vänner till henne, som jag inte kände förut. Hon sprang där och var solig och vänlig mot oss alla. Men jag antar att varje steg kostade henne möda. I förrgår fick jag ett kort från Italien och Elsa Berg och hennes kamrater. Dom skulle passera här natten till i går eller följande dag, dom visste inte säkert vilket. Men kl. 5.45 i går morse ringde det på min portklocka. Och in stegade de 3 trötta och utslitna. Dom hade kommit vid halvtretiden men ville inte väcka mej då utan hade varit ute och gått på stan och haft så roligt dom kände. Vi drack kaffe och dom fick lägga sej och sova med väckarklockan på 9, då dom måste gå upp för att fortsätta hem. Jag fick av dom en liten trevlig duk med 6 servietter.
Medan jag kommer ihåg det! Du låter väl inte övertala dej till att ha alla möjliga slags möten eller ens det allra minsta lilla anförande. Du vet att skall du ha något sådant över dej, så har du kostat på dej alla de pengar Mjösjö kostar kanske förgäves. Var ständaktig! Om någon angriper dej, så hälsa dom så hjärtligt från mej och sej "nej tack!"
I går kväll kom Signe Andersson hem från Värnamo. Skolan slutar egentligen inte förr än på tisdag. Men hon har blivit antagen som elev i Borås och måste infinna sej där på måndag. Hon var förstås som en trasa, så slut.

Men det är fantastiskt vad hon har åstadkommit på detta halvår med dess båda kurser. Hon kommer med stora A i svenska. För att hon skulle få betyg i fysik, så fick hon ensam tentera däri samma eftermiddag hon reste hem. Och av 79 möjliga poäng tog hon 75. Hon har säkerligen fina betyg över lag. Hon har ju inte fått papper på det ännu. Men detta talade Rektorn om för henne, då hon sa adjö. Han har också skrivit starka och vackra ord om henne till Lasarettet i Borås. Hon säger att hon gått upp kl. 5 varje morron och jobbat. Tänk dej att det är 28 år sedan hon slutade folkskolan. Nu har dom teori de första 2 månaderna. Hoppas hon står rycken. Sen vet hon inte ännu på hur lång tid hon kan få sin examen. Skall hon behöva gå $3\frac{1}{2}$ år, så ger hon nog upp. Och då är hon trots allt glad att ha fått inhämta dessa kunskaper. Ruth mötte henne vid tåget kl. 21.1. Och sedan hon varit hemma med sitt bagage kom dom båda upp till mej och drack thé. Olyckan ville att hennes vän som bebor lägenheten låg i halsfluss med omkring 40 gr. feber, då hon kom hem. Det är ju inte så lyckat när man är alldeles slut själv. Smittöfaran är ju då i hög grad tillfällandes. Signe fick gärna ligga hos mej. Men hon ville inte göra det då Karin var så dålig. Och därtill måste hon ju vara hemma och ordna med sina kläder och packa för Borås de här dagarna. Hoppas allt går bra. Du ska inte tro att det är Flora som satt betygen jag nämnde. Jag vet inte i vilka ämnen hon möjligen har henne. Men jag vet att Flora visste inte om att Signe sökt in på Värnamo förr än hennes ansökan var beviljad. Däremot har det ju varit en tillgång för henne att ha Flora och hennes mamma att titta in till för en liten vilo- och kaffestund. Gonatt med dej! Nu skall Ester lägga sej. Jag tar inte ur brevet ur skinen i händelse jag får något att tillägga, som jag inte vet om nu. Jag höll ju på att alldeles glömma av mina gåvor. Av Royseman fick jag en alldeles förtuusande sak. Det var ett ovvalt kakfat med en träskiva av ädelträ i mitten och runt omkring den en bred kant av flätad rotting. Jag blev väldigt glad för den även om jag tycker att det var onödigt att han köpte en så pass dyr sak. Det är väl hans mamma som ålagt honom att uppvakta den långa. Det har han aldrig gjort mer än på 60-årsdagen. Var så god och bekänn!? Flickorna ha de senare åren köpt så trevliga saker till mej, så jag väntade mej en överraskning. Och det blev faktiskt så. Jag fick mammas vita fina silkesschal, som honven gång fick av Lisa och David. Det tyckte jag var roligt. Dessutom fick jag 15 kr. Gonatt igen! Gomorron den 29 juli kl. 15. Just nu har jag sagt adjö till Olle, som återvänder till Linköping 1525 efter 14 dar hemma. Förra veckan var han hos Henry och Anna-Lisa några dar. Lördagen tillbrakte vi på Långenäs som sagt. Under den sist gångna veckan har han varit cæseron åt ett par evangelister, sångare och dessutom var en av dom målare. Dom är sydafrikaner och heter Johann Engela och Frances Grim. Det är Engela som målar. Olle har varit glad åt uppgiften. Nu kommer han väl inte loss förr än möjligen till jul. Men det är ju gott att han har församlingen i L. att hålla sej till. E. har utställning i Lorensbergs konstsalong denna vecka I morse kl. 8.40 ringde Hjalmar Danielsson och ville sälja sin sista bok vilket han fick. Nedan jag skickat ditt "patetet" kom jag ihåg att jag inte lagt i något kort, vilket jag bort göra. Så skall du väl hälsa dej själv och alla omkring dej från

nu länga

Bil. 1 brev till Rudén.